

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70 – 296/22/07/08/MS

Warszawa, dnia 30. 05. 2008 r.

DECYZJA 31/2008

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 Nr 35, poz. 215) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi, umarza się postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 28 listopada 2007 r. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej przekazał Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi.

W trakcie kontroli w sklepie „Dario Moda” Teresa Olejniczak w Olsztynie przy ul. Jaroszyka 5, inspektorzy reprezentujący Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie dokonali oględzin i poddali badaniom organoleptycznym komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax” w oparciu o wymagania normy PN – EN 14682: 2006 *„Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja”*. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 Nr 35, poz. 215), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których

odniesienia Komisja Europejska opublikowała w dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.

Komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax” wykonany jest z bawełny. Sukienka nie ma rękawów i jest uszyta z szarego materiału z zielonymi wstawkami. Do produktu doszyty jest kaptur w szarym kolorze z zielonymi sznurkami ściągającymi. Sukienka zapinana jest na zamek błyskawiczny. Po lewej stronie kompletu dziecięcego naszyta jest aplikacja kwiatka i napis „lilax”. Do produktu dołączone są dwie wszywki i trzy etykiety papierowe. Badania organoleptyczne kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax” wykazały, że jego konstrukcja nie jest zgodna z wymaganiami pkt 3. 2 normy PN – EN 14682: 2006, ponieważ ubrania przeznaczone dla dzieci do 7 lat nie powinny być projektowane i produkowane ze sznurkami ściągającymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję. Dodatkowo na etykietach dołączonych do produktu nie było wskazanej nazwy i adresu importera, a jedynie informacja „wyprodukowano w Turcji”.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK uznał, iż istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax” nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa, gdyż stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów i uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) pismem z dnia 18 grudnia 2007 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania. Jednocześnie w drodze postanowienia z dnia 18 grudnia 2007 r. wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax”.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 22 stycznia 2008 r. strona postępowania poinformowała, iż zakupiła 168 kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax” o nr kodu 94594, z których tylko 48 sztuk miało sznurki ściągające przy kapturze. Strona postępowania przekazała listę dystrybutorów produktu będącego przedmiotem postępowania oraz poinformowała, że powiadomiła ich pisemnie o konieczności wycofania z rynku kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax” ze względu na to, iż posiadają w kapturze sznurki ściągające, które mogą zagrażać bezpieczeństwu dziecka i jako dowód przekazała kopię pisma do jednego z tych dystrybutorów. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, że po otrzymaniu

przedmiotowych kompletów, sznurki służące do ściągania kaptura zostaną wyciągnięte, a dziurki trwale zaryglowane. Po dokonaniu tych zmian poprawione produkty trafią ponownie na rynek.

W piśmie z dnia 12 lutego 2008 r. Prezes UOKiK zwrócił się do przedsiębiorcy „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi o przekazanie dowodów wycofania produktu będącego przedmiotem postępowania z rynku oraz o wyjaśnienie, czy tylko przy kapturach 48 sztuk kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax” zastosowano sznurki ściągające.

W odpowiedzi, strona postępowania w piśmie z dnia 26 lutego 2008 r. poinformowała, że otrzymała 8 sztuk kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax”, z kapturów których usunęła sznurki i trwale przysłoniła otwory kolorowymi aplikacjami, przekazała również kopie faktury nr 018/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. dotyczącą zakupu 168 sztuk kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax” wystawioną przez przedsiębiorcę Katarzynę Warecką prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Christine” z Warszawy wraz z jej oświadczeniem, iż tylko 48 sztuk kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax” posiadało kaptury, a pozostałe miały kołnierzyki, a także kopie faktur poświadczających sprzedaż produktu będącego przedmiotem postępowania oraz dowody wycofania produktu z rynku w postaci faktury korygującej wystawionej na 8 sztuk produktu dla przedsiębiorcy P.P.H.U. JUTA II Wiesław Kubicz oraz oświadczenie o nie posiadaniu już w sprzedaży tych kompletów wystawione przez przedsiębiorcę „Mama i ja” Dariusz Paczyna. Dodatkowo dołączyła pismo z dnia 22 stycznia 2008 r. podpisane przez stronę postępowania.

Z uwagi na brak pozostałych dowodów poświadczających wycofanie z rynku kompletów będących przedmiotem postępowania, Prezes UOKiK w piśmie z dnia 7 marca 2008 r. zwrócił się do strony postępowania o przekazanie pozostałych deklarowanych dowodów, a także o przedstawienie dowodów poświadczających trwale wyeliminowanie sznurków przy kapturze.

W piśmie z dnia 21 marca 2008 r. strona postępowania przekazała oświadczenia od pozostałych dystrybutorów potwierdzające wycofanie kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax”, informując, że po otrzymaniu odpowiedzi od wszystkich dystrybutorów przekaże zwrócone komplety będące przedmiotem postępowania do zakładu krawieckiego w celu trwałego zaryglowania otworów służących do wciągania sznurka ściągającego przy kapturze. Strona postępowania przekazała również kopię ponownego nadania pism do dystrybutorów: Firma Handlowa Antosiewicz Ewa z Miechowa, P.P.H.U. „ZUZIA” Agnieszka Targowska z

Wierzbicy oraz „Świat Dziecka” Krzysztof Mylek z Tarnobrzegu, od których nie otrzymała żadnej odpowiedzi.

Prezes UOKiK, w piśmie z dnia 2 kwietnia 2008 r. zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów poświadczających trwałe wyeliminowanie sznurków przy kapturze kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax”, które zostały wycofane z rynku.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 12 kwietnia 2008 r. przedsiębiorca „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi poinformował, że w sumie wycofanych z rynku zostało 12 sztuk produktu będącego przedmiotem postępowania, które poprawił we własnym zakresie wyciągając sznurki z tunelu wzdłuż kaptura, a otwory trwale zaryglował naszywając w ich miejsc kolorowe, plastikowe aplikacje. Na dowód tego strona postępowania przekazała dwa zdjęcia poprawionego kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax”, na których widoczne są dokonane zmiany oraz przekazała dwa oświadczenia od dystrybutorów o wycofaniu 4 sztuk kompletów będących przedmiotem postępowania.

Z uwagi na nie przekazanie przez stronę postępowania oświadczenia od ostatniego dystrybutora – przedsiębiorcy P.P.H.U. „ZUZIA” Agnieszka Targowska z Wierzbicy, Prezes UOKiK w piśmie z dnia 22 kwietnia 2008 r. na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zwrócił się do niego z prośbą o przekazanie dowodów świadczących o wycofaniu z rynku produktu będącego przedmiotem postępowania.

W odpowiedzi, powyższy dystrybutor oświadczył w piśmie z dnia 5 maja 2008 r., że nie posiada w sprzedaży kompletów dziecięcych (sukienka) „Lilax”, które w ilości 4 sztuk zakupił od przedsiębiorcy „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi.

Przy piśmie z dnia 9 maja 2008 r. strona postępowania przekazała również oświadczenie od ostatniego dystrybutora tj. przedsiębiorcy P.P.H.U. „ZUZIA” Agnieszka Targowska z Wierzbicy, przesłane jej za pośrednictwem faxu w dniu 8 maja 2008 r.

W piśmie z dnia 15 maja 2008 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax” został wprowadzony na rynek przez przedsiębiorcę „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z

siedzibą w Łodzi. Przedsiębiorca ten jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na co wskazują ustalenia inspektorów reprezentujących Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie dokonane podczas kontroli w sklepie „Dario Moda” Teresa Olejniczak w Olsztynie, a w toku postępowania nie było to przez powyższego przedsiębiorcę kwestionowane i ponosi on odpowiedzialność za bezpieczeństwo produktów wprowadzonych na rynek na zasadach określonych w tej ustawie.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Art. 4 ust. 2 pkt 4 stanowi natomiast, że przy ocenie bezpieczeństwa produktu uwzględnia się kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze. Dzieci są więc konsumentami podlegającymi szczególnej ochronie, a produkty przeznaczone dla nich powinny spełniać wszystkie wymagania dotyczące bezpieczeństwa określone w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Ocena organoleptyczna komplet dziecięcego (sukienka) „Lilax” przeprowadzona przez inspektorów reprezentujących Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie wykazała, że jej konstrukcja nie była zgodna z wymaganiami pkt 3. 2 normy PN – EN 14682: 2006 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”, ponieważ ubrania przeznaczone dla dzieci do 7 lat nie powinny być projektowane i produkowane ze sznurkami ściągającymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję. Zastosowanie sznurków ściągających przy kapturze kompletu dziecięcego (sukienka) „Lilax” mogło w określonych warunkach stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia dziecka. Przy typowym zachowaniu aktywności dziecka podczas zabawy mogło dojść do zaciągnięcia się sznurka, co mogło być przyczyną nieszczęśliwego wypadku.

Prezes UOKiK, mając na uwadze powyższe uznał, że komplet będący przedmiotem postępowania nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i nałożył na stronę postępowania obowiązek wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, wskazując jej rodzaj działań oraz termin na ich podjęcie.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Poparte dowodami działania strony postępowania, polegające na trwałym wyeliminowaniu sznurków przy kapturze oraz wycofanie z rynku produktów będących przedmiotem postępowania, w opinii Prezesa UOKiK są wystarczające do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorca „BEBE MARO 2” spółka jawna Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk z siedzibą w Łodzi wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez komplet dziecięcy (sukienka) „Lilax”.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru Rynku

Dariusz Łomowski

Otrzymuje:

„BEBE MARO 2” spółka jawna
Małgorzata Krawczyk i Robert Krawczyk
ul. Podchorążych 118
94 – 234 Łódź